

Vesper i Uppsala Domkyrka 28.10.2017

”Bli kvar i min kärlek” säger Jesus. En bättre och kortare definition på vad det är att vara kristen är svår att hitta. Det låter så enkelt och självklart och det är det också. Det är det mest underbara som finns att bli kvar i Jesus och leva av hans kärlek. Samtidigt är det något som kräver allt av oss. Vad vi än gör och tänker, ja, överallt och alltid blir vi kvar i Jesus och lever av hans kärlek. Först och främst måste vi då lära oss att ständigt ta emot hans kärlek. Det är inte det lättaste för oss att bara ta emot, låta oss älskas och tas helt i besittning.

Det är inte så mycket vi som gör någonting utan vi låter det ske med oss. ”Må det ske med mig som du har sagt” säger Jungfru Maria vid bebådelsen då hon tar emot Jesus i sitt jungfruliga sköte på våra vägnar, på hela världens vägnar. Ingen kan bättre än hon lära oss att ta emot Jesus med hela vårt väsen och låta hans kärlek förvandla oss helt och fullt. För det är ju det han vill. Han vill bli så ett med oss att vi är som grenarna på vinstocken, som lemmarna i hans kropp. Inom oss cirkulerar då hans kärlek som saven i grenarna, som blodet i kroppen. Inifrån uppfylls vi då av hans kärlek, som vi sedan i vår tur kan använda oss av för att besvara hans kärlek och ge den vidare till alla som han sänder i vår väg. Det är något stort att upptäcka att vi bär på en kärlek som är större än vår egen fattiga och futtiga lilla kärlek. Det är Jesu egen kärlek som pulserar inom oss.

Vi är inte ensamma, isolerade varelser utan infogade i en gemenskap. Vi är grenar i vinträdet, där Fadern är vinodlaren. Vi binds samman till ett av Jesu kärlek, som är ingjuten i oss och pulserar mellan oss genom den helige Andes kraft. Kyrkans mysterium återspeglar den treenige Gudens mysterium. Blir vi kvar i Jesu kärlek, då förstärks trons, hoppets och kärlekens gemenskap i hela Kyrkan. Då växer vi också i inbördes enhet och kan ännu mer återspegla den enhet som finns i Treenighetens innersta. Ju mer vi blir kvar i Jesus och hans kärlek, desto mer stärks också enheten mellan alla oss kristna. Den fulla enheten som finns i Guds innersta kommer oss allt närmare, ju mer vi blir kvar i Jesus, i hans kärlek, i hans ord, i hans bud.

Tänk om vi kunde börja varje dag med att be: ”Jesus, bli kvar i mig och låt mig bli kvar i dig”. Då blir vår dag något helt annat. Allt vi är med om kan då tala och sjunga om Jesus. Allt vad vi gör, gör vi då för hans skull. Vi behöver egentligen inte anstränga oss utan bara låta det ske, bara låta oss älskas. Det är nåd och bara nåd. Det är bara att ta emot. ”Må det ske med mig som du har sagt”.